

Uzasadnienie

Na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 z późn. zm.), uznanie za rezerwat przyrody następuje w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia regionalnego dyrektora ochrony środowiska, które określa jego nazwę, położenie lub przebieg granicy i otulinę, jeżeli została wyznaczona, cele ochrony oraz rodzaj, typ i podtyp rezerwatu przyrody, a także sprawującego nadzór nad rezerwatem.

Obszar zaprojektowany do uznania za rezerwat przyrody „Bór Samliński im. Henryka Zięciaka” zajmują zbiorowiska leśne, w zdecydowanej większości reprezentowane przez bory i lasy bagienne (91D0⁸⁾) oraz bory wilgotne i świeże w którym gatunkiem dominującym jest sosna zwyczajna *Pinus sylvestris*. W tego typu zbiorowiskach obserwuje się znaczny udział w runie mszaków, borówki czarnej *Vaccinium myrtillus* i trzęślicy modrej *Molinia caerulea*. Bagienne postaci zbiorowiska wzbogacone są o takie gatunki jak: borówka bagienna *Vaccinium uliginosum* i bagno zwyczajne *Ledum palustre*, natomiast w runie suchszych płatów obok wyżej wymienionych, współdominantem jest śmiełek pogięty *Deschampsia flexuosa*. Za gatunki często występujące w zbiorowiskach borowych można uznać: pszeniec zwyczajny *Melampyrum pratense* siódmaczek leśny *Trientalis europaea*, wrzos zwyczajny *Calluna vulgaris*, borówka brusznica *Vaccinium vitis-idaea*.

W płatach brzezyn dominującymi gatunkami drzew są dwie rodzime brzozy: brodawkowata i omszona. Skład gatunkowy runa zbliżony jest do opisanych powyżej borów, przy czym taksonem zdecydowanie najobficiej występującym jest trzęślica modra *Molinia caerulea*.

Znaczny udział wśród zbiorowisk leśnych omawianego obszaru mają także olsy, budowane przede wszystkim przez olszę czarną *Alnus glutinosa*. Porastają one miejsca najsilniej uwodnione, często niedostępne. Skład runa reprezentowany jest przez zdecydowanie odmienny od pozostałych zestaw gatunków. Do często występujących tu roślin należy zaliczyć: tojeść pospolitą *Lysimachia vulgaris* i rozeslaną *Lysimachia nummularia*, ostrożeńca błotnego *Cirsium palustre* i warzywnego *Cirsii oleracei herba*, karbieńca pospolitego *Lycopus europaeus*, jaskra rozłogowego *Ranunculus repens*, przytulię błotną *Galium palustre*, tarczycę pospolitą *Scutellaria galericulata*, psiankę słodkogórz *Solanum dulcamara*, wietlicę samiczą *Athyrium filix-femina*, narecznicę samczą *Dryopteris filix mas* i sit rozpierzchły *Juncus effusus*. W podszycie często występuje kruszyna pospolita *Frangula alnus*.

Płaty kwaśnych buczyn (9110) i dąbrów (9190) na tle pozostałych zbiorowisk leśnych zajmują stosunkowo niewielkie powierzchnie, jednak jako siedliska chronione prawem europejskim stanowią istotny walor przyrodniczy omawianego obszaru i zasługują na szczególną uwagę. Buczyny, mimo iż florystycznie ubogie są ważną ostoją zwierząt. Dąbrowy składem florystycznym runa przypominają nieco wyżej opisane zbiorowiska borowe. Występują tu głównie: trzęślica modra i borówka czarna, a także konwalia majowa *Convallaria majalis*, konwalijka dwulistna *Maianthemum bifolium* czy kokoryczka wielokwiatowa *Polygonatum multiflorum*. Tereny te są niedostępne, silnie zabagnione, bez jakichkolwiek, nawet okresowo przejezdnych dróg na znacznym obszarze tego terenu.

Znaczny udział w zbiorowiskach leśnych mają także sztuczne nasadzenia świerka pospolitego. Ze względu na duże zacienienie dna lasu, runo jest tu bardzo ubogie, często zupełnie pozbawione roślin. Ze względu, że jest to gatunek geograficznie obcy dla Polski północno-zachodniej, a jego zbiorowiska nie stanowią istotnej ostoji gatunków roślin i zwierząt, wskazanym byłoby stopniowe zastępowanie drzewostanu świerkowego nasadzeniami gatunków rodzimych dla tej części Polski, wymaganiami odpowiadającymi parametrom siedliska. W obrębie rezerwatu stwierdzono występowanie 184 taksonów roślin naczyniowych należących do 56 rodzin. Wśród nich znajdują

⁸⁾ kod siedliska według rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2014 r. poz. 1713).

się gatunki podlegające, na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. poz. 1409), ochronie całkowitej, w tym rosiczka okrągłolistna *Drosera rotundifolia*, długosz królewski *Osmunda regalis* i widłaczek torfowy *Lycopodiella inundata* (gatunki z Czerwonej listy roślin i grzybów Polski w grupie gatunków narażonych na wyginięcie) i ochronie częściowej, w tym: kruszczyk szerokolistny *Epipactis helleborine*, bagno zwyczajne *Ledum palustre*, wiciokrzew pomorski *Lonicera periclymenum* (występujący bardzo często na całym obszarze projektowanego rezerwatu), widłak jałowcowaty *Lycopodium annotinum*.

Na obszarze objętym waloryzacją odnotowano występowanie kilku taksonów mszaków objętych ochroną. Na szczególną uwagę zasługują tutaj przedstawiciele rodzaju *Sphagnum* – torfowiec, występujący licznie na terenach silnie uwodnionych. Obok nich, do ważniejszych gatunków należy zaliczyć: płonnik pospolity *Polytrichum commune*, bielistka siwa *Leucobryum glaucum*, drabik drzewkowaty *Climacium dendroides*, tujowiec tamaryszkowaty *Thuidium tamariscinum*, rokietnik pospolity *Pleurozium schreberi*, gajnik lśniący *Hylocomnium splendens*, piórosz pierzasty *Ptilium crista-castrensis* i widłoząb miotlasty *Dicranum scoparium*.

Ponadto, na uwagę zasługuje tojeść gajowa *Lysimachia nemorum*, gatunek rzadko występujący w Polsce północno-zachodniej oraz turzyca drobna *Carex demissa* roślina rosnąca w Polsce na rozproszonych stanowiskach

W badanym obiekcie zdecydowanie dominują gatunki rodzime (180 taksonów). Udział antropofitów jest znikomy, odnotowane taksony obce reprezentowane są przez 3 gatunki kenofitów: czeremchę późną *Prunus serotina*, szczawika żółtego *Oxalis stricta* i niecierpka drobnokwiatowego *Impatiens parviflora* oraz nieznanego pochodzenia, czerwonoлистną odmianę rodzimego gatunku – buka zwyczajnego *Fagus sylvatica*, który występuje tu w postaci pojedynczego, młodocianego osobnika, przez co trudno nadać mu jednoznaczny status. Szczawik żółty i niecierpek drobnokwiatowy notowane były sporadycznie, głównie na siedliskach zniekształconych działalnością człowieka, tj. na drogach leśnych i obrzeżach lasów. Również czeremcha późna, ze względu na duże uwilgotnienie podłoża, spotykana była rzadko, głównie w suchszych postaciach borów.

Jednym z głównych walorów faunistycznych przedmiotowego obiektu jest jego zajmowanie od lata 70-tych przez bielika *Haliaeetus albicilla*.

Propozycja uznania ww. terenu za rezerwat przyrody została ujęta w zatwierdzonym Programie ochrony przyrody na lata 2010-2019 Nadleśnictwa Rokita. Obszar został zwaloryzowany, rozpoznany pod względem botanicznym we współpracy z Federacją Zielonych Gaja przez mgr Bartosza Kurnickiego z Uniwersytetu Szczecińskiego w 2013 r.

Na prośbę Nadleśniczego Nadleśnictwa Rokita oraz przedstawicieli Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Szczecinie, projektowanemu rezerwatowi nadaje się imię Pana Henryka Zięciaka - emerytowanego, długoletniego Leśniczego Leśnictwa Samlino. Osoby ponadprzeciętnie zaangażowanej w lokalną ochronę przyrody i prekursora ochrony bielików jeszcze w latach 70-tych i 80-tych XX wieku. Pan Zięciack uratował i odchowwał ranne pisklę bielika, które wypadło z gniazda, co zastało rozpropagowane przez ówczesną prasę i przez organizacje przyrodnicze. Blisko współpracował przez wiele lat z Komitetem Ochrony Orłów i Panem Jerzym Noskiewiczem ze Stacji Ornitologicznej Świdwie na czele. Inwentaryzował na bieżąco stanowiska roślin chronionych, w tym długosza królewskiego, podrzenia żebrowca, widłaków i storczyków w Nadleśnictwie Rokita. Przy trzech kolejnych rewizjach prac urzędniowych w kierowanym przez niego Leśnictwie Samlino skutecznie dążył do projektowania i utrzymania różnych form ochrony w granicach Leśnictwa, w tym na obszarze wnioskowanym obecnie do uznania za rezerwat przyrody. Bardzo często, w porozumieniu z nadleśnictwem, gościł, edukował i oprowadzał po najciekawszych przyrodniczo zakątkach leśnictwa studentów, naukowców, przyrodników, ekologów, nauczycieli, samorządowców i młodzież szkolną. Potrafił zawsze znaleźć czas dla odwiedzających go często przyrodników i młodzieży. Posiadając dużą wiedzę przyrodniczą, elokwencję i wielkie poczucie humoru

wzbudzał zainteresowanie, szacunek i podziw wobec swoich pro przyrodniczych przekonań. Goście, zarówno młodzież szkolna, studenci, przyrodnicy i naukowcy, chętnie powracali z ponownymi wizytami do Leśniczego Henryka Zięciaka, zawsze pozytywnie wspominając i dzieląc jego pasję do ochrony przyrody.

Rezerwat funkcjonował od dnia 13 kwietnia 2015 r. na mocy zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 10 marca 2015 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody „Bór Samliński im. Henryka Zięciaka” (Dz. U. poz. 1083), uchylonego obecnie ze względu na błędnie wskazaną lokalizację w § 1 i załączniku nr 1 do zarządzenia (według ewidencji gruntów i budynków gmin Golczewo i Kamień Pomorski) oraz nie uwzględnienie w konsultacjach uznaniowych (procedurze legislacyjnej) gminy Kamień Pomorski. W związku z powyższym, akt z dnia 10 marca 2015 r. wymagał uchylecia, a w jego miejsce wydane zostaje niniejsze zarządzenie.

Projekt zarządzenia został uzgodniony przez Wojewodę Zachodniopomorskiego pismem z dnia 23 grudnia 2015 r., znak: NK-3.0522.40.2015.KD.

Szczecin, dnia 08 stycznia 2016 r.

Sporządził:

SPECJALISTA
w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska
w Szczecinie

Agnieszka Raclawska

Wnioskodawca:

NACZELNIK
Wydziału Ochrony Przyrody
i Obszarów Natura 2000
w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska
w Szczecinie

Marcin Dziubak

Ocena skutków regulacji (OSR)
do zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie
w sprawie uznania za rezerwat przyrody „Bór Samliński im. Henryka Zięciaka”

1. Cel wprowadzenia zarządzenia

Celem wprowadzenia regulacji jest wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 z późn. zm.).

2. Konsultacje społeczne

Projekt został poddany konsultacjom społecznym.

Lista uczestników konsultacji społecznych:

- 1) Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Szczecinie;
- 2) Nadleśnictwo Rokita;
- 3) Starostwo Powiatowe w Kamieniu Pomorskim;
- 4) Urząd Miejski w Kamieniu Pomorskim
- 5) Urząd Gminy Golczewo;
- 6) Regionalna Rada Ochrony Przyrody – opinia pozytywna z dnia 15.12.2015 r.;
- 7) społeczeństwo – udział zagwarantowany poprzez wydanie obwieszczenia z dnia 31 lipca 2015 r., znak: WOPN-ON.6200.6.2014.AR.1 w sprawie możliwości zapoznania się z projektem oraz o możliwości i terminie wnoszenia do niego propozycji i uwag - podano do publicznej wiadomości poprzez publikację w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ oraz wywieszenie na tablicach ogłoszeń, RDOŚ, Urzędu Gminy w Golczewie (wywieszono w terminie 27.07.2015 r. 26.08.2015 r.), Urzędu Miejskiego w Kamieniu Pomorskim (dostarczono listownie 27.07.2015 r.), Starostwa Powiatowego w Kamieniu Pomorskim (wywieszono w terminie 30.07.2015r. – 18.08.2015r.), Nadleśnictwa Rokita (dostarczono listownie 27.07.2015 r.) i RDLP w Szczecinie (dostarczono listownie 27.07.2015 r.). W trakcie konsultacji nie wniesiono żadnych uwag i wniosków.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet Państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Zarządzenie będzie miało wpływ na wydatki budżetu Państwa związane z koniecznością przygotowania planu ochrony dla rezerwatu przyrody oraz realizacji zawartych w nim działań ochronnych. Część środków na ww. prace pochodzić będzie z funduszy zewnętrznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Zarządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Zarządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Zarządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Ocena pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej

Zarządzenie nie narusza zapisów zawartych w:

- 1) Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. U. UE. L 20 z 26.01.2010 r.),
- 2) Dyrektywie Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory tzw. Dyrektywie Siedliskowej (Dz. Urz. L 206 z 22.07.1992 r., str. 5-7 z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 102 z późn. zm.).